

Our Write Us Today
ADVERTISING
RATES are
REASONABLE....

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

ZA
2c NA DAN DOBIVATE
"GLAS NARODA"
PO POŠTI NARAVNOST NA
SVOJ DOM (izven nedelj in
praznikov).
ZA \$6.— NA LETO NAD 300 IZDAJ

TELEPHONE: CHelsea 3-1242

Entered as Second Class Matter September 21st, 1933 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

No. 3. — Stev. 3.

NEW YORK, THURSDAY, JANUARY 4, 1940 — ČETRTEK, 4. JANUARJA, 1940

Volume XLVIII. — Letnik XLVIII.

PREDSEDNIKOVA POSLANICA NA KONGRES

Predsednik upa obdržati mir

WASHINGTON, D. C., 4. jan. — V svoji poslanici, katero je predsednik Roosevelt osebno prebral ob otvoritvi kongresa zastopnikov obeh zbornic, je izrazil upanje, da bo dežela ostala v miru, toda je priporočal, da se dežela pripravi na svojo obrambo in da sodeluje z drugimi deželami za mir in olajšanje težav.

Priporočil je višje izdatke za vojsko

V velikem nasprotju s svojimi prejšnjimi letnimi poslanicami na kongres je predsednik priporočal samo dva predloga. Priporočal je obsežen obrambni program ter nove davke za pokritje obrambnih izdatkov in podaljšanje postave glede medsebojnih trgovskih pogodb. To postavbo, ki poteče 1. junija, je predsednik označil kot "neločljiv del temelja vsakega stalnega in trajnega miru."

Notranjih zadev se je le malo dotaknil

Domaćih problemov se je le malo dotaknil, četudi je zagovarjal gospodarski in socialni program New Deala. Rekel je, da je potrebno, da se ta program nadaljuje, da bo premagan notranji položaj, ki pogosto rodi diktaturo. Odkrito je priznal, da več notranjih problemov še ni bilo rešenih in zlasti še ni bila navzlic vladnim odredbam še odpravljena brezposelnost.

Resno razpoloženje v zbornici

Predsednik je poslanice bral zelo resno in je bila v istem duhu tudi sprejeta. Samo enkrat so mnogostevni poslualci, med katerimi je bilo okoli 500 senatorjev in poslancev ter 1000 poslualcev na galeriji, glasno ploskali, ko je predsednik omenil, da bo v proračunu povečan samo en izdelek, namreč za obrambo dežele in da bodo nekateri drugi izdatki znižani. Tedaj pa se je predsednik občinstvu nasmejal in rekel: "Toda vedeti morate, da potice ne morete pojesti in jo tudi imeti." Cela zbornica se je glasno zasmejala.

Poglavitne točke predsednikove poslanice

Predsednik je podal naslednje poglavitne točke svojega programa:

1. Novi davki za pokritje izdatkov za narodno obrambo.

(Nadaljevanje na 2. str.)

ZAPLENJEN NEMŠKI AEROPLAN

Zaplenjen nemški vojaški aeroplan je razstavljen na trgu De la Concorde v Parizu.

Finska fronta

Finci bombardirajo rusko bazo

SVANIK, Norveška, 4. jan. — Finski letalci so večeraj z bombniki, ki so najbrže angleškega in italjanskega izvora, bombardirali poglavitno rusko bazo v Linahamari ob Severnem ledenem morju na Petsamom.

Na norveški meji je bilo slišati močne razstrelbe, ki so najbrže prihajale od Linahamarija, ki je samo 12 milj od norveške meje.

Linahamari je glavna ruska baza na severu, v pristanišče Petsamo pa prihajajo ruske vojaške zaloge iz Murmanska.

KOKOŠI in radio

NEW PLATZ, N. Y., 3. jan. — Kokošem ugaja radio. Pravzaprav bo težko dognati, če jim ugaja, res pa je, da vpliva nanje. Dober in močan radio aparat pospeši produkcijo jajc. To je dokazal kokošjerejec George Gardner v tukajšnji okolici.

V kokošnjake je postavil radio aparate, ki igrajo od zore do mraka. Posledica? Kokoši znesejo še enkrat toliko jajc kot so jih prej.

— Ze več let opažam, — je rekel Gardner, — da se kokoši zelo zanimajo za žvižganje, petje in godbo. Ko sem jim žvižgal in prepeval, so postale bolj aktivne. Število jajc se je pomnožilo. Od petja me je pa začelo boleti grlo, dočim so mi o žvižganju ustnice nabrekle. Pomagal sem si z radio aparati. V kokošnjak sem namestil radio. Čudili bi se, kako nesejo. Nič ne pretiram, če rečem, da mi znesejo še enkrat toliko jajc kot so mi jih znesle prej, ko so se v samotni dolgočasile.

Indija v nevarnosti

Rusko vojaštvo se zbira ob meji Afganistana. — Zavezniške armade so pripravljene.

RIM, Italija, 4. jan. — Italijanski časopisi poročajo, da je Rusija poslala na mejo Afganistana 800.000 vojakov, toda tudi zavezniki so pripravili armado francoskih in angleških vojakov. Italjansko časopisje je to poročilo prejelo iz Kaira, kamor so prišla poročila iz Irana.

Po vseh državah bližnjega Iztoka vsled tega vlada velika nervoznost in se izmenjavajo obvestila in posvetovanja med vladami v Damasku, Jeruzalemu in Ankari, zlasti še, ker so zadnje čase krožile vesti, da je tudi Afganistan mobiliziral.

Zavezniki zbira močno vojsko pod poveljstvom generala Maxime Weyganda v Siriji in Palestini. Tej vojski se bo še pridružila turška vojska, kadar pride čas. Saj tako pravijo.

Vse vlade v zapadni Aziji so prepričane, da bo Rusija, da

Predsednik F. D. Roosevelt in njegova družina je bila slikana pred božičnim drevesom v Vzhodni sobi Bele hiše. O leve na desno, sedeč na tleh: Anna Eleanor Dall, Diana Hopkins, hči trgovskega tajnika; John Boettinger (plazeč se po tleh) in Curtis Dall. Sedeč od leve na desno: — predsednikova soproga, predsednikova mati, predsednikov vnuč in mati, žena sina Franklina; predsednik Roosevelt; hči predsednika Mrs. Boettinger; Mrs. J. R. Roosevelt in žena sina Mrs. John Roosevelt. Stojijo: sin Franklin, John in zet John Boettinger.

PREDSEDNIKOVA DRUŽINA O BOŽIČU

EDISON imenovar.

WASHINGTON, D. C., 2. januarja. — Iz Bele hiše je bilo sporočeno, da je bil Charles Edison imenovan za mornariškega tajnika. Predsednik bo predložil še ta teden to imenovanje senatu v potrditev.

Edison upravlja že izza smrti mornar. tajnika Swansonova vse posle mornariškega departamenta.

Novi tajnik je sin slavnega iznajditelja Edisona ter ga je dne 17. novembra 1936 imenoval predsednik za pomožnega mornariškega tajnika. Edison je znan kot zagovornik močne mornarice.

Predno je stopil Edison v zvezno službo, je vodil veliko tovarno v New Jersey, katero je že njegov oče ustanovil.

Ford govori mladini

Znani avtni magnat priporoča mladini, naj se loti poljedelstva. — Dobri izgledi za gospodarstvo.

DETROIT, Mich., 1. jan. — Znani industrijski mogotec je mnenja, da ameriška mladina še nikdar ni imela tako ugodnih prilik za bodočnost kot jih ima sedaj.

Kot vsako leto, bo tudi letos ogromno število mladih ljudi završilo šolo. Kdor misli, da ni mogoče dobiti zanje primerne nastavitve, se moti.

— Mladina mora slednjič spoznati, da ji ne nudi le industrija sredstev za udobnejše življenje. Cilj mladih ljudi je, imeti svoje ime v plačilnem seznamu tega ali onega podjetja. Taki nazori so pa zmotni. Če bi se mladi fantje podali na deželo, ki kmalu sprevideli, da je tam dela v izobilju.

— Ne bom trdil, — je dejal Ford, — da bodo na farmi takoj zabogateli. Za začetek naj služijo pri kakšnem farmerju. Ko se bodo naučili farmskega dela — kar je danes nova umetnost, — lahko kupijo nekaj zemlje. Tako bodo soudeleženi pri dobičkih, ki jih delajo in jih bodo delali farmerji, če bo še nadalje povpraševanje po poljedelskih strojih.

Po Fordovem mnenju je v mestu vzgojen mladenič bolj usposobljen reševati moderne poljedelske probleme, kot pa mladenič, ki je vse svoje življenje preživel na farmi. Izmenjava mestne in farmske mladine bi bila zelo priporočljiva.

Glede gospodarskih izgledov za tekoče leto je rekel Ford.

— Trgovina in gospodarstvo v splošnem dobro obetata. Čemu tudi ne? Prebivalstvo se je iznebrilo strahu, da bi se dočela vmešala v evropsko vojno. Zaupanje narašča. S tem mislim: zaupanje v ameriško zemljo.

Mehiško VOJAŠTVO proti civilistom

MEXICO CITY, Mehika, 1. jan. — V vasi San Marcos, ki je oddaljena od tukaj petdeset milj, so se spopadli vojaki s civilisti. Pet oseb je bilo usmrčenih, večje število pa ranjenih. Nemiri so se začeli, ko je skušalo vojaštvo prisiliti farmerje, naj nehajo izsekavati bližnji gozd.

ROJENICE

Mrs. Martha Adams, hči Igu. Hude-ta, je sinoči v Astoriam Sanatorium povila prvorojenčka. Čestitamo!

RAZGLEDNİK

KAKO NEMČIJO REŠUJE ŽIDOVSKI PROBLEM

O ustanovitvi posebnega židovskega rezervata v bivši poljski provinci Lublin poročajo nemški listi točnejše podrobnosti, ki dokazujejo, da bodo skušali Nemci s temi odredbami židovsko vprašanje v celoti urediti v mislu narodnega socializma in to za vsa ozemlja, ki so danes pod nemško oblastjo. Ze sedaj odhajajo veliki prevozi židovskih družin in posameznikov tako z Dunaja, kakor tudi iz Češke in Moravske pa tudi iz Berlina, Vratislave in iz drugih nemških krajev v Lublin, kjer nastajajo v tamkajšnjem okolišju vedno večja židovska taborišča.

Švedski dnevnik "Stockholm Tidningen" opisuje že organizacijo takega taborišča, v katerem je uveden prisilno delo za moške do 70. leta starosti, za ženske pa do 55. leta. Obvezno delo traja dnevno 12 ur s polurnim odmorom opoldne. Moške uporabljajo v glavnem za odstranjevanje razvalin in podrtij v mestih in vaseh, za gradnjo cest in podobna dela. Ženske delajo na polju. Nikdo ni smel iz svoje prejšnje domovine vzeti s seboj ničesar drugega, kakor nahrbtnik in ročni kovček ter največ 300 mark. Preostalo premoženje Židov se bo porabilo predvsem za financiranje zaposlitve deportirancev.

Švedski list dalje poroča, da bo v provinci Lublin precejšnjih približno 650.000 Židov. Od teh 240.000 iz stare Nemčije, 65.000 iz Avstrije, 150.000 iz Češke in Moravske, 30.000 iz poznanske pokrajine, ostanek pa iz okraja Lodža, ki je istotako priključen k nemškemu državnemu ozemlju. Pri tem niso vštete preselitve Židov iz Varšave in drugih poljskih krajev.

Uvaževanja vredno je načelno dejstvo, da je v tamkajšnjih krajih že dosedaj živel okoli 275.000 Židov in sicer večinoma v zelo skromnih razmerah. Kakor je razvidno iz teh števil, bo tako v lublinski pokrajini že v kratkem nad milijon Židov. Kar odgovarja polovici celokupnega dosedanjega prebivalstva te province.

Izseliti se bo moralo iz pokrajine kakih 50.000 Ukrajincev, ki bodo naseljeni v sovjetski Ukrajini.

"GLAS NARODA"
(VOICE OF THE PEOPLE)
Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)
Frank Sakur, President
I. Lapsha, Sec.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
215 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

47th Year

ISSUED EVERY DAY EXCEPT SUNDAYS AND HOLIDAYS
Advertisement on Agreement

For sale this year list as American: \$1.00
In Canada: \$1.50
For sale this year: \$1.00
For sale this year: \$1.50

Subscription Yearly \$4.—

"GLAS NARODA" IZHAJA VSAKI DAN IZVEMENI NEDELJI IN PRAZNIKOV
"GLAS NARODA", 215 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
TELEPHONE: CHelsea 1-1261

Iz slovenskih naselbin

KONFERENCA ZA PRIPRAVO IL SLOVENSKO-AMERIŠKEGA DNEVA V ZAPADNI PENNSYLVANJI

Konferenca vseh slovenskih društev v zapadni Pennsylvaniji se bo vršila v nedeljo dne 4. februarja v Slovenskem Domu na 57. cesti in Butler St. v Pittsburgh, Pa., ob 2. uri popoldne.

Namen konference je, da se naredijo priprave za "Drugi Slovensko-Ameriški Dan v Zapadni Pennsylvaniji," da bo ta prireditev še lepša, večja in boljša, kot smo jo imeli lanske leto, za to je potrebno, da sodelujejo vsa društva in organizacije brez ozira na njih priprave.

Prvi Slovensko-Ameriški Dan, kateri se je vršil lanske leto 8. julija v West View Parku, katerega se je udeležilo vključno slabemu vremenu, okrog 10 tisoč rojakov in rojakinj, je bil velik uspeh. To je bil prvi skupni nastop Slovencev v zapadni Pennsylvaniji, in bo ta prireditev ostala trajno v spominu vsem tistim, kateri so se ga udeležili.

Na tej konferenci bo odbor dal svoje poročilo, sklepalo se bo o pravilih in prihodnji prireditvi, volil se bo tudi novi odbor. Odbor je poslal vabila na vsa društva v zapadni Pennsylvaniji, da pošljejo svoje zastopnike na konferenco.

Apeliramo na vsa društva in organizacije, da sodelujejo in podpirajo to drugo skupno prireditev, katere je namen, da deluje za slobno in napredek ameriških Slovencev.

Dr. F. J. Arch, predsed.
Matt Spoler, tajnik
John Dečman, blagajnik

- PRAVILA:**
- Ime institucije: Ameriško-Slovenski Dan v zapadni Pennsylvaniji.
 - Amer-Slovenski Dan je neustrankarska ustanova, je ustanovljena na demokratičnem temelju. Vsako slovensko društvo brez razlike na versko ali politično prepričanje lahko postane član te ustanove.
 - Namen Amer-Slov. Dneva je, da prireja enkrat na leto prireditev pod imenom "Amer-Slov. Dan v zapadni Pennsylvaniji" da se ta dan slavi kot narodna manifestacija amer. Slovencev v zapadni Pennsylvaniji, na kateri dan se bo demonstriralo našo narod-

- no kulturo in zavest, za skupno sodelovanje in pomoč v obrambi demokratičnih in socialnih pravic in za enakopravnost našega naroda v političnem in gospodarskem življenju.
- Da potom predavanja, koncertov in drugih prireditev širi slovo in zavest med Slovence, da jih vzgaja, da se poznajo z ustavo Zdr. držav, jim pomaga, da postanejo državljani, pomaga v slučajih potrebe moralno in gnotno posvetitvi in kulturnim društvom.
- Naloga Amer-Slov. Dneva je, da spozna našo mladino s narodno kulturo in tradicijo, da se jo združuje in pridobiva v podporni kulturni in prosvetna društva da se mladino vzgaja da postane zavedna, da so potomci slovenskega naroda tako da se očuna vse, kar je lepega in koristnega prišel naš narod s seboj v novo domovino.
- Amer-Slovenski Dan se ne meša v notranje zadeve slovenskih podpornih in kulturnih, prosvetnih organizacij in njihov delovanje, njegovo delovanje je izključno, da agitira in propagira slovo in sporazum ameriških Slovencev v zapadni Pennsylvaniji.
- Letna konferenca društev priključenih Amer-Slov. Dnevu je najvišja oblast, ima pravico spreminiti in sprejeti pravila in navodila za delovanje odbora, voliti upravni odbor, ter pomagati iz blagajne prosvetnim in kulturnim društvom in posameznikom, ako se to pokaže potrebno in ako je za to bila poslana prošnja na konferenco.
- Vsako društvo in organizacija v zapadni Pennsylvaniji, kateri je priključena Ameriško-Slov. Dnevu, lahko pošlje svoje zastopnike na letno konferenco in sicer kakor sledi: vsako društvo ki šteje sto članov, pošlje 2 delegata, vsako društvo katero šteje nad sto članov pošlje 4 delegate. Vsak zastopnik je opravičen samo do enega glasa.
- Vsako društvo, katero se hoče priključiti Amer-Slovenskemu Dnevu, plača na leto \$1.00 kot članarino in

NEZAPOSLENOST

Nezaposlenost je že skoro deset let najvažnejši ameriški problem. Število nezaposlenih gre v milijone. Večsi jih je par stotisoč — mogoče milijon — več ali manj, pomisliti je pa treba, da ta problem ne bo nikdar docela rešen.

Vedno bodo namreč v naši sredi ljudje, ki so prestari za delo, bolni in pohabljeni in slednjič tudi taki, ki se niso nobenega dela naučili ali so pa preleni za delo.

Teh ljudi ne smemo pustiti lakote umreti, kajti ne bilo bi častno in pošteno, če bi v na bolj bogati državi na svetu kdo lakote umiral.

Natančno je treba dognati, koliko jih je in če so res podpora potrebni ter zanje potrositi gotovo vsoto denarja, kot ga troši država za druge javne potrebe.

Značilen primer smo imeli nedavno v velikih ohijskih mestih. Državne, okrajne in mestne oblasti so pomagale, oziroma skušale pomagati, kar se je dalo, toda pomoč ni bila prav organizirana.

Zgodilo se je takole: Leta 1935 je zvezna vlada poverila direktni relief državam in odpravila FERA. Prej je potrosila na leto \$80,000,000 za direktni relief v Ohio — povprečno \$35 mesečno za vsako žrtev depresije.

Ohijska zakonodaja in governor Martin L. Davey sta odločila, da je to dosti preveč. Farmerski zakonodajalci se niti niso mogli sprijazniti z dejstvom, da mestnim revežem manjka sredstev za življenje, kajti zemlja jim ničesar ne da.

Razglabljali so in debatirali tako dolgo, da je bilo slednjic nakazanih \$12 mesečnega reliefa za vsak reliefni slučaj v Cuyahoga okraju (kjer je Cleveland), in od te vsote je šlo \$1.20 za upravne stroške.

Po nekaterih farmerskih okrajih je znašala ta vsota \$46.58, dočim ponekod sploh ni bilo treba dati za relief nobenega denarja, vsled česar se je nabralo dva milijona dolarjev, katere pa tiče v državnih blagajni, namesto da bi jih poslali v mesta, kjer bi jih bilo mogoče s pridom porabiti.

Za governorjem Daveyem je prišel governor John W. Bricker, ki je republikanec in bo po mnenju nekaterih kandidiral za predsednika.

Uveljavljena je bila nova postava, katera določa, da prispeva država dolar za dolar v reliefne svrhe. Mestom ni dovoljeno naložiti nadaljnih davkov za relief. Toda postavo so tako izvajali, da je država prispevala samo 60 centov za vsak dolar, ki ga je prispevalo mesto.

Clevelandska občinska uprava je bila slednjic prisiljena črtati z reliefnih seznamov 18,000 oseb, 40,000 drugim je pa pristigla relief skoro do skrajnosti.

Clevelandčani so pozivali governorja, naj skliče posebno zasedanje zakonodaje, ki naj bi uredila celo stvar. Bricker pa tega ni hotel storiti, kajti s \$6,000,000, ki jih je imel v blagajni, se je hotel postaviti, kako varčen gospodar je ter si skušal s to "varčnostjo" ugledati pot v Belo hišo.

Slednjic je morala zvezna vlada priskočiti na pomoč. Clevelandu je poslala precejšnjo množino živil in preskrbela nadaljnim 6000 nezaposlenim delo pri WPA.

Ako vse to natančno premislimo, pridemo nehoti do zaključka, da imamo eno vrsto vlade preveč. Zvezna vlada je seveda potrebna. Istotako so potrebne mestne vlade in vlade za podeželske okraje. Državnih vlad pa dežela ne potrebuje, ker ovirajo zvezne in okrajne oblasti pri izpolnjevanju njihovih dolžnosti ter so v splošnem nekakšno peto kolo.

- (Nadaljevanje s 1. strani.)
- Podaljšanje postave o medsebojnih trgovskih pogodbah.
 - Povečani izdatki za narodno obrambo, toda znižani izdatki v druge svrhe.
 - Nadaljnje prizadevanje za rešitev problema brezposelnosti.
 - Razvoj duha narodnega edinstva v kongresu in izven njega.

PRATIKE in MOHORJEVE KNJIGE

Kot vsako leto, smo tudi letos naročili Pratique in Mohorjeve knjige. Prejeli smo samo majhno pošiljatev Pratik, ki so takoj pošle, Mohorjevih knjig pa sploh nismo dobili. Prejeli smo sicer obvestilo, da so bile knjige odposlane, toda so se najbrže izgubile, kar je v sedanjih razmerah v Evropi prav lahko mogoče. Prejšnji teden pa smo ponovno brzojavno naročili Pratique in Mohorjeve knjige.

Prosimo tedaj one, ki so naročili Pratique in Mohorjeve knjige, da nekoliko potpe. Pričakujemo ponovno pošiljatev tekm stitinajših dni. Kadar bomo kako pošiljatev prejeli, bomo naznanili v "Glasu Naroda".

Knjigarna "Glasu Naroda"

DARILNE POŠILJATVE v Jugoslavijo

100 Dinar.	— — —	\$ 2.50
200 Dinar.	— — —	\$ 4.75
300 Dinar.	— — —	\$ 6.80
500 Dinar.	— — —	\$10.75
1000 Dinar.	— — —	\$21.—
2000 Dinar.	— — —	\$41.50

ZARADI RAZMER V EVROPI so bile naše zvezne za darilne pošiljate v Jugoslavijo začne prekinjene. Sedaj pa smo dobili nove zvezne, po kateri je mogoče našim rojakom v državi in tujini dariti pošiljate. Vendar je bila nam "povabila" ena, kar so stroški za pošiljanje po tem potu mnogo višje.

Opazujemo tudi, da so se v istem mesecu kakšne pošiljate izrači evropskih razmer zakasnil.

ZA NUJNO POŠILJATEV POSLUŽITE SE "CABLE ORDER". — DOPLAČATI JE TREBA \$1.— ZA VSAMO POŠILJATEV V JUGOSLAVIJO

SLOVENIC PUBLISHING CO.
: : : POŠILJATEV : : :
215 West 18th Street, New York

za to vsoto bo njih ime priobčeno v spominski knjigi.

- Dobrodo Amer-Slov. Dneva so od letne prireditve, od koncertov, in drugih dogodkov, kakor sklene seja društev.
- Odbor Amer-Slov. Dneva ima pravico da izplačuje iz blagajne edino za stroške prireditev in drugih aktivnosti kot je označeno v pravilih. Za pomoč posameznikom in društvom odloči letna konferenca društev ako so za te poslani prošnje.
- Denar Amer-Slov. Dneva mora biti vloženo v banko na Check Account. Čeke podpisuje: predsednik, tajnik in blagajnik. Blagajnik mora položiti Surety bond od vsote kot jo določi konferenca društev.
- Letna konferenca društev izvoli odbor, vsak odbornik je izvoljen za eno leto. Volitev odbora se vrši na demokratičen način, in vsak kandidat, kateri dobi večino glasov na konferenci, se smatra izvoljen. Volitve se lahko vršijo z javnim ali tajnim glasovanjem kakor sklene konferenca društev.
- Odbor sestoji iz predsednika, 3 podpredsed., tajnika, pomož. tajnika, blagajnika, 5 nadzornih odbornikov in 5 pomož. odborov. Pomožne odbore imenuje predsednik.
- Dolžnosti odbora so, da vodi poslovanje Amer-Slov. Dneva v duhu pravil in izvaja sklepe letne konference društev. — Ta pravila ostanejo v veljavi do letne konference 1941.

VESELICA V TOLEDO, O.

Društvo "Novi priseljenci" št. 666. SNPJ, bo obhajalo 10. obletnico ustanovitve, zato smo sklenili prirediti plesno veselico in sicer 14. januarja 1940 na 222 Fassett Street v McCalls Hall.

Vas uljudno vabimo, vse člane in članice, da se udeležite te veselice, kot tudi iz Monroe in Detroita, Mich. Missisipi, da to bo ena prvih slovenskih zabav v naši naselbini. Godba bo izvrstna, tako da bo ustrezela mladim in stariim. Vstopnina 25 centov za osebo. Kar se tiče prigrizka in drugih dobrot, nam ne bo manjkalo.

Na veselo svidenje!

Albert Valenčič.

S POTA.

Nahajam se ob tako imenovanem "Sladkem morju" t. j. Superior jezeru v Duluth, Minn. in zbiram reči za slovenski muzej.

Na skrajne msevru je zimsko vreme še vedno lepo, skoraj toplo.

Iz vseh strani Združenih držav, od morja do morja, so mi poslali rojaki in rojakinje toliko božičnih voščil in tudi razna darila, da se osebno ne morem vsem zahvaliti. Zato se jim tem potom vsem prav iskreno zahvaljujem ter jim želim prav srečno in zdravo novo leto 1940.

Matiija Pogorelec.

IZ BARBERTON, O.

Rojak Joseph Viergar se nahaja v bolnišnici, kamor ga je položila pljučnica. Zdravje se mu obrača na bolje. Želimo mu, da skoraj okreva.

NAŠLI SO UTOPLJENEGA ROJAKA.

(Pred kratkim so našli v vodi pri Meadow Lands, Pa., truplo Petra Grudna, ki je utonil proti koncu oktobra. Bil je star 42 let in rojen v Šmihelu pri Postojni.

ADVERTISE IN "GLAS NARODA" 7-7549.

Peter Zgaga

NOVOLETNI SKLEPI

Ko se bliža leto koncu, se ta ali oni globoko zamisli, ter prične sestavljati obračun svojega življenja. Nekateri so tako temeljiti, da vzamejo v roko list papirja in svinčnik ter na podlagi števil ugotavljajo, da tukaj in tam manjka, da bi bil tukaj in tam precejšen prebitek, če bi nekoliko drugače gospodarili. Z eno besedo — clo-

vek obuja kes in dela sklepe za bodočnost. V njem se borita dva duhova — dobri duh in slabi duh — vsak s svojimi dokazi. Spočetka govori o blažini, hkrati, slej pa slabi duh utihne, ker je beseda njegovega na-protnika mogočnejša in bolj prepričevalna. Govori namreč takole:

— Pijača je pretirano draga. Če se količkaj pomudiš v salonu, si ob dolar. Recimo, da na teden samo dva dolarja zapraviš. Če bi jih dal na stran, bi jih imel ob letu nad sto. Sto dolarjev je pa že kapital. Tako pa ponujš za sto dolarjev strupa. Kajti alkohol je strup. To so znanstveniki neizpodbitno dokazali. Alkohol spravi več ljudi prežgodaj v grob kakor pa kuga in vojna. In kaj imaš od vsega tega? Glavohol, tek ti odpove, razdražljiv si in jezen. Saloner na kornarju spravlja dobičke in se ti smeji v pest. Pa če bi bila samo dva dolarja na teden! Večsi jih je pet, nekajkrat tudi deset ali več.

— Alkohol in nikotin sta brata. Kakšen smisel je pa pravzaprav, če se ti kadil pod nosom? Ali ni škoda denarja, ki ga z dimom poganjaš v zrak? Tobak slabi živce in je vzrok neštetim boleznim. Nikotin je eden najhujših strupov. Dva grama koncentriranega nikotina ubijeta konja. Kako morejo pljuča pravilno delovati, če so polna dima? Pljuča in zelodec. Kaj ti koristi še tako dobra jed, če jo s tobakom okadiš? Za poldrugi dolar pokadiš na teden. To je petinsedemdeset dolarjev na leto. Ali ni škoda? Za tisto, kar pokadiš in popiješ, bi imel v dveh ali treh letih že novo karo.

— Karte so hudiceva iznajdba. Karte in vse igre za denar. Celo noč presediš v zakajnem prostoru, proti jutru se pa vračaš jezen, lačen in suh proti domu. V eni noči je šel ves tedenski zaslužek! Ves teden si garal za živce in mrtve, vsemu si se odrekel, da bo družina preskrbljena, pa pride sobota in vse zakvarataš. Ne enega ni povej, ki je s kvartami obogatel. Mogoče se mu je enkrat posrečilo dobiti deset ali dvajset dolarjev, dvakrat zaporedoma jih je pa trideset ali štirideset izgubil.

Tako govori duh, in novoletni sklep je storjen: — Proč z alkoholom, tobakom in kartami!

Spočetka je težko, strašno težko. Voda ima neznanosko čuden okus, po zajtrku, kosilu in večerji pogrešaš tobaka, sobotni večeri so dolgi, nedelja še daljša.

Dva, tri, štiri dni prestajaš, misleč, da si zatri ludoboj sebi. Toda njsi je zatri, niti nispaval je nisi. Le delala se je kot da spi v resnici je pa čma in le zaradi lepšega mižala.

Kajti sam ne veš, kako te je zanesla v soboto pot na vogal in predno si mogel naročiti kozarec limonade, ti je že natočil kretnar kozareček žganja, češ, da v takem vremenu ti boljšega zdravila.

Ko se pogledaš v zrcalo za brato, opaziš, da se ti badi pod nosom cigareta.

Izpiješ drugega in tretjega ter sedeš k mizi, ob kateri že sede trije tvoji prijatelji.

— Kam bi v takem vremenu? Pa jih vrzimo, če ni drugače.

Tako se je zopet začela stara pesem, ki bo šele pred novim letom izzvenela.

Smó pač ljudje, bolj k slabe, mu nekó k dobremu nagjnjeni.

Delavske vesti

Kompanija bo plačala zaostalo plačo

CHICAGO, Ill., 1. jan. — Hump Hairpin Manufacturing Co., bo plačala svojim 300 namencecem nad \$100,000 zaostale plače. Tozadevno izjavo je podal večeraj zastopnik delavskega departamenta. Nadalje je neko zvezno sodišče naročilo tvrdki, da ne sme več zaposlovati mladoletnih, da mora delavcem plačati najmanj 36 centov na uro, dočim mora biti vsako nadurno delo posebej plačano. Kompanija je pred nekaj meseci predložila svojo začetno sodišču, ki je pa razsodilo v prid delavcem.

Kompanijske unije so dovoljene

PHILADELPHIA, Pa., 31. dec. — 3. zvezno prizivno sodišče je razsodilo, da so takozvane kompanijske unije dovoljene ter imajo iste pravice kakor unije, spadajoče k Delavski federaciji ali v CIO, pod pogojem, seveda, da niso pod kontrolo delodajalcev.

Tako je razsodil sodnik Fr. Biddle, bivši predsednik Delavskega urada (National Labor Relations Boarda.)

Sodišče se je bavilo s slučajem Swank Products Co. v Attleboro, Mass., kateri je bil Delavski urad naročil, naj razpusti kompanijsko unijo, znano pod imenom "Swank Products Employees Association". Sodišče je to odredbo zavrnilo. Zastopniki Delavske federacije so trdili, da kontrolira to unijo kompanija, kar se je pa izkazalo za neresnično.

WPA delavci in privatna industrija

Brekon B. Somervell, lokalni administrator WPA, je izjavil, da je s pomočjo državne delavske posredovalnice dobil meseca novembra samo pet neworskih WPA delavcev delo v privatni industriji. Meseca decembra so bili samo trije tako srečni.

— Precej časa bo trajalo, — je rekel Somervell, — predno bodo dobili vsi WPA delavci zaposlenje v privatnih industrijah. Tukaj je na WPA seznamih 100,000 delavcev. Vsi morajo biti registrirani pri državni posredovalnici za delo.

V NAJEM

se odda stanovanje 5 in 4 sob, svetlo, zračno in popolnoma prenovljeno. Najemnina \$20. Naslov 100 Montrose Ave., Brooklyn, N. Y. Vprašajte Mr. Anthony Svet-a, 125 Montrose Ave., ali pa telefonirajte Mr. Kennedy, telefon: ESplanade 7-7549.

Dopisov brez podpisa in osebnosti ne priložuje. Dopis za četrtkovno številko naj bodo v našem uradu najkasneje v sredo zjutraj.

Dopisi so nam vedno dobrodošli, ker zanimajo vse naše čitatelje in se z njimi naši rojaki tako rekoč med seboj pogovarjajo.

Vesti iz slovenskih naselbin

"SLOVANOV" SILVESTROV VEČER

NEW YORK, N. Y. — Ko to pišem, je prvi delavni dan v letu 1940. Dnevno delo se je izvršilo kakor že neštetokrat prej, z edino izjemo, da mi vedno, in vedno motijo glavno, ki jo je priredilo pevsko društvo "Slovan" na Silvestrov večer v prostorih Fr. Arneža v Brooklynu.

Jaz sem si pa mislil: — Tukaj, Majk. Tukaj imate plačilo za vaš trud. Tukaj je časa do vrha napolnjena s sto procentno slovensko krvjo. Narod se zaveda svoje dolžnosti. Narod vas ni pozabil in vas tudi ne bo. Kar ste sejali, boste tudi želi!

Največji vzitek je pa bil, vsaj za mene, ko so nekateri "Slovanovi" člani stopili skupaj s svojim nekdanjim učiteljem in prijateljem Mr. L. Hudčtom in zapeli tisto nesmrtno: "Dekle, dekle, delaj pušlje."

"Slovana" bi naprosil, da pred Pustom še napravi kako prireditve, in sicer s programom. Za Martinovanje je že tako javnost bila prikrajšana od vaše strani.

F. R. Vavpotič.

Zalostna vest iz domovine

GLENDALE, L. I., N. Y. — Dobili smo iz starega kraja žalostno vest, da je v Dožalah umrla teta Marijanica Tičar, 21. novembra, v starosti 76 let. To je zadnja naša teta in in zadnji član starega Peršetovega grunta. Tu v Ameriki zapušča nekaj vnukinj in enega vnuka in pravnukinje.

Lahka naj ji bo domača zemljica!

Marija Bučar.

NEVERJETNO PRENEHANJE RHEVMATISMIH BOLEČIN

Nikar po nepotrebnem ne prenašajte bolečin v kitah. Na tisoče ljudi je bilo nepričakovano rešenih revmatičnih bolečin, bolečin v kitah in zgibih s "priprostim drgnjenjem s Pain-Expeller-jem. To nenavadno zdravilo naglo pomaga. To sodaj je že bilo prodanih nad 17 milijonov steklenic. Kupite Pain-Expeller. Zahtevajte Pain-Expeller s sidrom na steklenici.

40-LETNO PREISKUŠNJO

IMA

JUGOSLOVANSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

ELY, MINNESOTA

KI IMA

22,000 članov in dva milijona

in pol dolarjev premoženja.

Organizacija je zanesljiva, nepristranska in zelo priporočljiva zavarovalnica. Zavarujte sebe in svoje otroke pri Jugoslovanski kat. jednoti, ki vam nudi poljubno zavarovanje proti boleznim, nesrečam in smrti

Ako je društvo JSKJ v vaši naselbini, vprašajte krajevnega tajnika za pojasnila, če ne, pišite na glavni urad, Ely, Minnesota.

Zahvala glede radio programa

Kot pevovodja slovenskega pevskega zbora, ki je 18. dec. 1939 nastopil s slovenskim božičnim programom na radio postaji WJZ, se hočem v prvem zahvaliti pevcem našega zbora za njihov trud, da so hodili redno k vajam, kakor tudi našim slovenskim listom, ki so sporočali naš program in končno vsem našim prijateljem, ki so izrazili svoje zanimanje in priznanje s tem, da so pisali na radio postajo o našem programu.

Ker zraven požrtvovalnosti pevcov, so tudi zmeraj stroški pri vsakem zboru, za nove note, popravljanje instrumentov itd., je ob enem Oltarno društvo sklenilo, da priredi v nedeljo 14. januarja 1940 ples in veselico v korist stroškov za obdrževanje cerkvenega petja v naši fari in pričakujejo veliko udeležbo.

Kakor razvidno iz pišem, je več ljudi radovednih, kdo je Jerry Cooper Jr. Torej za vašo pojasnilo, jaz se samo kličem Jerry Koper, ne Cooper zaradi Amerikancev, ker Koprivšek težko izgovorijo manj pa še pravilno zapišejo. Jaz sem hotel biti kličem Koprivšek, ampak na postaji so me pa raje imenovali "Koper", kar se sliši kot prva polovica mojega pravičnega imena "Koprivšek".

Vsak se je tudi izrazil, da želi, da bi drugič več peli in večkrat. Ako bi bilo po mojem, bi peli enkrat na teden za celo uro. To je težko dobiti na veliki postaji.

Večkrat sem pa že mislil, kako to, da imajo skoraj vsi drugi Slovani in drugi narodi kakšen svoj radio program na lokalni postaji, samo Slovenci ne. Mi imamo dovolj talentov, pevcov in muzikantov, da bi mogli začeti kakšen majhen program in ako bi se par Slovencev, ki imajo svoje tovarne, trgovine ali kak drugi posel, zanimali in bili pripravljeni plačati za "radio advertisement" sem takoj pripravljen kaj takega začeti v New Yorku. Oglašale bi se tudi lahko različne slovenske prireditve in s tem bi se ob enem tudi združila cela slovenska naselbina v New Yorku.

Ako se kateri za to idejo zanima, prosim, da piše meni takoj za nadaljnje pojasnilo.

Jerry Koprivšek Jr., 416 E. 9th St., New York, N.Y.

NA OBISKU PRI ROJAKU.

Ko sem se o božičnih praznikih mudil v severnem delu države New York, sem se s svojo ženo in nekaterimi prijatelji tudi peljal skozi Saranac Lake, N. Y. Ob tej priliki sem se oglašil pri rojaku Mr. Jos. Roštanu, ki ima na 226 Broadway dobro klobčo delikatesno trgovino. Ni mi treba povdarjati, da je prišla pri Mr. Roštanu slovenska gostoljubnost do popolne veljave. Mrs. Roštan nam je postregla z raznimi okusnimi jedili. Mr. Roštan pa je iz kleti prinesel izborno dehtačo vinsko kapljico.

Pri gostoljubni družini smo ostali nekako uro, nakar smo morali odpotovati. Štejem si v svojo dolžnost, da se Mr. Roštanu in njegovi soprogji zahvalim za vso prijaznost.

Frank Sakser.

PRIREDITEV CANKARJEVE USTANOVE V CLEVELANDU, O.

Ko je leta 1900 pisatelj Ivan Cankar končal komedijo "Za narodov blagor", je pisal prijatelju Kraigherju z Dunaja: "Še nekaj drugega mi ne da miru in kadar mi pride na um, me napravi čudovito nervoznega."

"Predno se lotim stvari, pojdem prej za nekaj časa v domovino na Dolenjsko in Notranjsko. Pisati hočem kmečko dramo; tisti zalostni vesplošni bankrot našega ljudstva, posebno po dolenjskih vaseh je nekaj tragičnega; vrti se počasi in komaj vidno, ali zato je še pretresljiveje. In malokdo vidi, koliko dramatičnega je v tem propadanju ta strašna pasivnost je nekaj velikanskega."

"Mislim si boš morda, da pretiravam; ali menj se zdi, da vidim stvari dobro. Pomisli na primer — ali misimo mi vsi — Ti, Župančič in jaz sinovi bankrotiranih ljudi? Polovico slovenskih študentov na Dunaju je na istem kakor mi."

(In res je izšla že leta 1902 nova drama "Kralj na Betajnovi" v Schwentnerjevi založbi, ki jo je spisal Ivan Cankar.

Če ne bi bil pokojni Cankar vse svoje življenje napisal ničesar drugega, kakor samo to svojo odersko delo, s katerim je tako resnično predstavil do neba zavdajoče stanje socialnih razmer in lažimorale, bi si že samo s tem stekel sloves velikega pisatelja. In to delo ima še to posebnost, da je lahko umljivo in eno najpopularnejših Cankarjevih umotvorov.

Vsaka večja vas ima kakega samopostavljenega kralja, ki si lasti pravice nad ubogimi pohlevnimi vaščani in ki se za dosego svojega cilja zveže s cerkveno gosposko in tudi državna oblast mu pomaga ščititi krivice, vseh se celo proti njegovi volji.

Tako si je vzel za simbol iz pokvarjenega družabnega reda Ivan Cankar bogataša in izkorisčevalca Kantonja, kateri je predel kot pajk svoje mreže in omrežil vse gostače, kočarje, kmete in delavce. Če mu pri njegovem delu stavi kdo oviro, ga spravi s poti — tudi če treba s sveta.

Priklenjeno na sebe ima svojo ženo Hano, hčer Francko,

Pepčka, Franceljna in sorodnico Nno, katerim je dal nagobnik molččnosti. Svojega bratrance Martina — Nininega očeta — je spravil s silo s sveta, da se je tako polastil njegovega premoženja, spravil na kantar trgovca Krnea in ko se odloči za kandidaturu poslance, zaenosi domačega župnika, da mu odobri kandidaturu za poslanski mandat.

Krnee ima sina Maksa, kateri je študent in je v ljubezenskem poznanju s Kantorjevo hčerjo Franeko. On je poštenjak in ga jezi, ko vidi, kako oblastveno postopa Kantor nad svojimi vaščani in jih povrti poganja na kant. Pri ljubezni s Franeko, pa ima tekmeča v osebi tehnika in posestnika Franca Bernota, ki je brezbrizen pomočnik Kantorjevih idej.

Študent Maks pride v domovino z namenom, da bi pripomogel Kantorjevimi žrtvam — bankrotiranim vaščanom in jih na kakšen način zavaroval pred Kantorjevim gospodovanjem. Vrti se hudi idejni boj med Kantorjem in Maksom in končno, ko Kantor vidi, da je v kleščah, da mu je Maks zastavil pot — ubije tudi njega.

SLOVENSKE PRIREDITVE V BROOKLYNU

V kratkem se vršita dva velika koncerta in dvorani Slov. Nar. Doma na 253 Irving Ave., Brooklyn, N. Y.

Prvi se vrši v nedeljo dne 14. januarja 1940 ob 3. uri popoldne. Vstopnina 40 centov. Otroci so prosti vstopine.

Ta koncert priredi nalašč nam Slovencev naši najpopularnejši jugoslovanski radio peveci, gospodje: Raša Radenkovič, Uroš Seferovič, Mirko Markovič in Edo Ljubič, kateri so šele pred kratkim prispele iz naše stare domovine Jugoslavije, ter so priredili že več koncertov po raznih večjih naselbinah Združenih držav ter so povsod želi velika priznanja, kot mi je bilo naznanjeno.

Rojaki in rojakinje iz New Yorka in okolice, udeležite se tega koncerta v velikem številu ter s svojo navzočnostjo pokazite, da se zavedate svoje narodne dolžnosti, kadar se gre za našo kulturno stvar. Naši sobratje peveci bodo na tem koncertu zapeli seveda itak največ naših slovenskih pesmi.

Pred svojimi povratkom malo pozneje itak nameravajo prirediti še dva koncerta in sicer za naše sobrate Hrvate enega, ter za sobrate Srbe enega. Podrobnosti glede tozadevnega programa bodo še objavljene v tem listu, v obliki nadaljnjega dopisa in oglasa.

Nadalje prirede svoj koncert kakor ste že čitali v tem listu, naši vrli brooklynski tamburaši obeh zborov, starejšega in mlajšega in sicer v nedeljo 28. januarja 1940. Začetek ob 4. popoldne. Vstopnina 40 cent. za osebo. Otroci so prosti vstopine.

Udeležite se tudi tega koncerta v velikem številu, ter pomagajte naši mladini do boljšega napredka na kulturnem polju. Tudi glede tega koncerta bo pozneje še vse natančneje pravočasno poročano v tem listu.

S bratskim pozdravom,
Anthony Svet,
zastopnik in poročevalec
"Glasa Naroda."

Kantorjeva družina ve o umoru Maksa in se zato prične upirati in izogibati svojega gospodarja Kantorja. Delajo na njega pritisk, da naj prizna umor in se tako opere pred Bogom in svetom. Ta moment vidimo Kantorja duševno zlomljenega, in ko pride sodnik poizvedovat o umoru Maksa, se Kantor brezbržno uda, da je on ubil Maksa — ali sodnik pa misli, da se Kantor norčuje iz stvari, češ, "taka upljivna oseba kot je Kantor, da bi bil morilec?"

Končno obtožijo zločina Bernota, češ, da je on ubil Maksa iz gole ljubosumnosti do Franeka, in Kantor postane zopet čist pred svetom in zagospoduje nad svojim okrajem in ga kandidirajo za poslance.

Drama "Kralj na Betajnovi" je v treh dejanjih in v priporočeni oceni Tončka Šimčič sta priporočala, da naj se igra takoj ponovi naj si bo v Collinwoodu ali St. Clairju. In sedaj prijatelji slovenske dramatične dramske družine "Verovšek" se je odzvalo vabilu, uljudno ste vabljeni tudi vi vsi da posejite prireditve Cankarjeve ustanove v obilnem številu. Oglejmo si življenje, tako, ki bi ne smelo biti. Ne bo vam žal.

Louis Kaferle.

VABILO NA KONCERT

kateroga prirede
JUGOSLOVANSKI RADIO PEVCI
v nedeljo, 14. JAN. 1940

V SLOVENSKEM DOMU
253 IRVING AVENUE BROOKLYN, N. Y.
ZAČETEK OB 3. POPOLDNE VSTOPNINA 40 CENTOV OTROCI PROSTI

PELI BODO NARODNE PESMI IZ VSEH KRAJEV JUGOSLAVIJE
Za obilno vdeležbo se priporočajo
Radio Pevci

Denarne pošiljatve

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kursu.

V ITALIJO	
\$ 6.00	Lir 100
11.85	" 200
17.50	" 300
28.00	" 500
56.00	" 1000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

NUJNA NAKAZILA IZVEŠU. ŠJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJBEINO \$1.-

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(TRAVEL BUREAU)
216 W. 18th ST. NEW YORK

Obiščite Slovenske Prireditve! VAŠA NAVZOČNOST PRIPOMORE NE SAMO K FINANČNEMU, PAČ PA TUDI K DRUGIM ZARNEMU USPEHU. DRUŠTVA POTREBUJEJO SODELOVANJA NE SAMO SVOJH ČLANOV, TEMVEČ SPLOŠNE SLOVENSKE JA VNOSTI.

Vaski Apostol

Spisal L. GANGHOFER; za "Glas Naroda" priredil X. X.

23

Tako je postal Peter drvar pri Valdhoferjevih. Bil je vesel in žalosten obenem. Kajti že naslednjega dne — stari Valdhofer je bil dober politik ter je hotel za nekaj časa spravit Petra ljudem izpred oči — že naslednjega dne se je moral odpraviti v goro. Ves teden je bil v gori, tudi ob nedeljah je za večje praznike je prišel v vas.

Ni ga bilo praznika, da ne bi imel Peter priložnosti malo pridigovati ljudem. In vse to zaradi Limarice in njene hčere. Ko so jima vaski fantje za svečeno zamašili dimnik, jih je šel kar v gostilno iskat ter jim je tam povedal par poštenih. V zahvalo so ga prav pretepli, in on se ni branil, kajti "v tistem, ki udari, ni ljubezni; kdor ima pa ljubezen v sebi, ne sme udariti!"

Temu je sledila zgodba o hudobi, s katero sta baje Nana in Beta v zvezi; dočim je bil pravzaprav le on tisti "zlodej", ki je revama razžagal in razcepil krščansko kladro lesa.

"Ja, taki so ljudje! Tako govore! Tako prebarvajo dobro v slabo."

Zdaj je pa tudi Roman postal eden onih, ki so se odrekli "pravi ljubezni." Kadarkoli je Peter v gori nameril sekuro na lepo deblo, se mu je zasmililo.

"Gotovo ima življenje v sebi. Če ne, bi ne raslo. Gotovo čuti dober dež in gorko sonce. Potemtakem pozna tudi bolečino. Kaj vendar čuti tako drevo, ko se zaseka sekira vanj?"

Tedaj je vedel. Sedaj je čutil sam na sebi. Težko hrope in ves poten je došel Peter do župnišča in potegnil za zvonec.

6. POGlavJE.

Rezko se je razlegel glas zvonca po obokani veži. Gospodična Katarina oblečena suha ženska pri šestdesetih letih, trdega obraza, kot jih imajo postarne ženske — gospodična Katarina je baš nameravala nesti veččastitemu gospodu popoldansko kavo.

"Žeskrič, kdo pa tako vleče za zvonec?" Nato je pa zamrmrala: "Gotovo potrebuje kdo zadnje tolažbe. Gospod naj pa zopet drve! In danes v nedeljo! Toda kmetje imajo žilavo življenje in ne umirajo tako nahitro. Kava bi se shladila v petih minutah."

Zato je najprej odnesla kavo v sobo. To je bil velik priličen prostor s starim pohištvom in velikimi omarami knjig.

Na zofi za belo pogrnjeno mizo je ležal gospod Felician Horadam v spalni sarknji. Čital in kadil dolgo pipo. Odložil je časopis in vprašal:

"Kdo je zvonil, Katarina?"

"Najprej popijte kavo, prečastiti," je rekla Katarina. Svojo domnevo, čemu je zvonilo, je zamolčala, predobro vedela, če bi ga klical k bolniku, bi pustil gospod Felician Horadam najboljši dišečo kavo in vse dobrote tega sveta in bi takoj segel po škornje.

"Kdo je tako pozvonil?" je rekla, "bo pa treba pogledati."

"Katarina, že zopet godrnjaš? Pojdi raje odpret. Mo-goče me nujno potrebujejo."

"Najprej izpij kavo. Vse drugo lahko počaka." Tedaj je zopet pozvonilo. Silnejše kakor prej.

"No, no, no," je zamrmral gospod župnik in se skušal vzravhati, kar pa ni šlo tako zlahka.

V teku let se je napravila v zofi vdolbina, v kateri se je sicer prijetno ležalo, toda vstati iz nje, je bil križ. Običajno je župniku pomagala gospodična Katarina, danes je p merala hiteti odpirat. Opazivši Petra, ji je kar sape zmanjkalo.

Niti v glavo ji ni padlo, da more biti on tako predrzen in zvoniti ob tem času.

"Prav tebi je treba uganjati tak ropot," je začela sled-njič zmerjati. "Se tebe je manjkalo."

Peter je bil prenečen in ji ni mogel odgovoriti. Ker je še vedno stala na pragu, jo je skušal odriniti.

"Hej, kam pa, kam? Moram gospodu župniku povedati, kdo je prišel."

Odšla je v sobo. Gospodu Felicianu se je bilo medtem posrečilo skobacati se na noge.

"Katarina," jo je posvaril, ker je slišal, da je z nekom precej osorno govorila. "Katarina, že stokrat sem ti rekel, da bodi prijazna z ljudmi. Saj sem vendar za to tukaj, da prihajajo k meni po tolažbo."

"Seveda, veselja nihče ne prinese." "Če je kaj veselega, lahko sami opravijo in ne potrebujejo nobenega pomagala. Kdo pa je?"

"Tisti češki norec — tisti Peter." "Tako, tako? Peter je prišel. No, saj sem mu naročil, naj pride."

Katarina mu je nalila skodelico ter spustila v njo dva koščka sladkorja.

"Zdaj pa povejte temu topcu, kar mu gre. Samo škoda da vam dela. Če vsekakor zarobljenec sme govoriti na cesti in v krčmi božjo besedo, čemu ste pa potem vi študirali? In kar se po cestah razupije, nima v cerkvi nobene veljave več. Poštimo mu povejte!"

Gospod Felician je namršil čelo, kot da bi obutil čudno bolečino. Rekel pa ni ničesar.

Katarina je odrinila naslonjač od mize ter prinesla iz kota trinogat stol. Nato je stopila k vratom in zaklicala v vežo: "Sem pojdi!"

Peter je stopil na prag in sklonil glavo. Ko je opazil prijazen župnikov pogled, se je pomiril.

"Dober dan, gospod župnik." Peter se je prekrizal, kajti zanj je bilo župnišče nekakšno cerkev. Župnik je potegnil iz pipe.

"Tako, Peterček, lepo da si prišel. K meni sedi. Katarina, prinesi še eno čašo. Peter bo tudi pil."

"Ne, ne," je jecljal Peter, "samo govoril bi rad nekoliko."

SMRT KOSI MED SLOVENC

"Prosveta" poroča: Ob koncu leta 1939 — od 31. decembra 1938 do 29. decembra 1939 — notiramo žalostni napredek v življenju Slovencev v Severni in Južni Ameriki. Število umrlih rojakov v tem letu je poraslo. V letu 1938 je iz raznih vzrokov vseh skupaj umrlo 831, v letu 1939 pa 970, torej 139 več kot v prejšnjem letu.

To so skupna števila smrtnih primerov, ki jih je Prosveta objavila skozi vse leto v koloni Domače vesti. Te vesti prejema list deloma direktno od svojih poročevalcev in dopisnikov, deloma jih pa ponatiskuje iz ostalih slovenskih listov Severne in Južne Amerike.

Vzroki smrti 970 rojakov in rojakinj v letu 1939 se dele takole:

Razne bolezni, največ srčna hiba, so pokosile 788 oseb v Združenih državah in Kanadi in 38 v Južni Ameriki, skupaj 826.

Avtomobili so letos ubili 46 rojakov (lani 43); pri delu je bilo ubitih 26 (lani 28); drugače ubitih (doma, na ledu, na lovu itd.) je bilo 27 (lani 29); umorjenih je bilo 13 (lani 8); samomor je izvršilo 29 oseb (lani 19), in vlak je smrtno povozil tri rojake (lani 8).

Pri avtomobilskih nesrečah je bilo letos težko ali lahko ranjenih 122 Slovencev (lani 65); pri delu pobitih 65 (lani 45); ranjenih pri drugih nesrečah 78 (lani 48.) Skupaj ranjenih pri vseh nesrečah 265 (lani 158). To število je zelo nepopolno, kajti o mnogih nesrečah naših ljudi skozi leto ni nobenih poročil.

Pogorelo je pet rojakov (lani osem). Aretiranih in deloma kaznovanih z globo ali zapornom je bilo 53 rojakov (lani 35), kolikor je nam bilo sporočeno.

Druga, bolj vesela statistika: V letu 1939 je bilo v Ameriki poročenih 459 parov (lani 327), kar je tudi preniko število. Domnevamo, da se vsako leto poroči na stotine naših parov, ki smatrajo to za striktno privatno zadevo in nič ne poročajo o tem.

Srebrnih porok nam je bilo sporočenih 80 (lani 64); biserinih porok je bilo sedem, zlatih pa osem (lani tri).

JANITOR

dobi službo v 3-nadstropni hiši. Brez kurjave. Zahtevajo se pripravila na naslov: Kennedy, 100 Montrose Ave., Brooklyn, N. Y. Vprašajte pri Anthony Svet, 125 Montrose Ave., ali pa telefonirajte: Kennedy, ESplanade 7-7549. (3x)

POZOR ROJAKI!

V ZALOGI IMAMO NOVE PREGLEDNE ZEMLJEVIDE:

Velik pregleden zemljevid

JUGOSLAVIJE

(Na njem so označene poleg mest tudi večje slovenske vasi) stane \$ 1.— Manjši zemljevid

JUGOSLAVIJE stane 25c

Zemljevid jugoslovanskih

BANOVIN stane 25c

Zemljevid —

CELEGA SVETA

Knjiga, obsegajoča 48 str., seznam večjih mest s številom prebivalcev. Stane 50c

SLOVENIC

PUBLISHING CO.

216 West 18th Street

New York

Kratka Dnevna Zgodba

E. HELLO:

PODPRTNIK SVETIH TREH KRALJEV

Bilo je še tiste dni, ko je bil neki skrivnostni čar, čar, "povestica, povestica!" "Res je, dragi moji," je dejal ded, "to je povest. Ko je bil takrat moj ded začel pripovedovati svojo povest, mu je bil obraz prečudno zmeden in mi smo razsajali okrog nje, kakor tudi vi zdajle sedite okoli mene."

"Povej, dedek, ali bo ta povest zaresna?" ga je prekinil najmlajši. "Človek bi skoraj dejal, da se prav potrudi, da bi podali isti prizor, kakršnen je bil takrat, zakaj, tudi jaz sem bil isto vprašan deda." je dejal starček.

"A moj ded mi je odgovoril: 'Da, to je resnična povest in je še bolj resnična, kot vam jo morem povedati. To je — kako bi dejal — jako resnična zgodba.'"

A jaz sem tiščal vanj in sem vprašal: "Ali je to, kar nam boš povedal resnica?"

In tedaj se je na obrazu mojega starega očeta pojavila prečudna zmedenost, ki sem vam jo tudi omenil. Spričo te zmedenosti na dedovem obrazu sem se kar zgrozil, da sem bil še tako majhen. In čeprav ni bilo odgovora na moje vprašanje, si le nisem upal ponoviti ga.

Moj ded pa mi je začel tako pripovedovati:

Bilo je v davnih časih. V deželi je bila kar množica beračev, kakor je pač v sleherni deželi tako. Toda med njimi je bil eden, kateremu so dejali kar samo: berač. Ničesar ni imel in je bil vsega potreben.

"Oče, kaj vam je? Nekaj vam ni prav. Pravkar je bil moj pogled uprt na vaše sive lase, pa sem se pri tem tako nečesa ustrašila in sem tak strah občutila samo še dvakrat v življenju: zdalec ob občutim v tretje."

"Ljubi moji otroci," je začel ded, "tu imate podprtnik svetih Treh kraljev pred seboj in vendar ste pozabili na delež za Boga. — Nekdaj, ko sem bil še majhen, so na večere prav tako prinesli podprtnik na mizo, a preden so ga začeli jesti, so odrezali že prej drobecni kos stran, in najmlajši otrok v družini, tisti, ki je bil še neoma-deževan in nedolžen, je stopil na hišni prag in je zaklical: 'Delež za Boga, delež za Boga!'" In prvi siromak, ki je prišel nato po poti, je vzel tisti kos podprtника, njemu je bil namenjen."

Nato šele, ko je podprtника doletela taka čest, da ga je okusil jezik reveža, ga je začela jesti tudi družina in vsi so bili jako veseli, zakaj Bog je bil prejel svoj delež.

Dandanašnji pa ni nobenega pravega veselja več na svetu, ker so ljudje pozabili na delež za Boga.

Pri tej priliki, dragi moji otroci, vam bom povedal povest, ki jo je nekaj poyedal moj ded, ko smo v januarju na takle dan, kakršnen je danes, sedeli za mizo in so tudi vi pozabili na delež za Boga. Odtlej je minilo že mnogo let, zakaj jaz sem bil v teh letih, v katerih ste zdaj vi, moji ljubi vnuki. Tedaj sem bil jaz najmlajši v družini, a zdaj sem najstarejši. Nemara da bo nekoč prišel dan, ko bo najmlajši od vas potem najstarejši od nove družine, in takrat se bo tudi on spominjal mene in tega dne, kakor se jaz nocoj spominjam svojega deda."

"O," so vzkliknili otroci, ki so bili koj potolaženi in so se veselili, da bo podprtnik zado-

bil nek skrivnostni čar, čar, "povestica, povestica!" "Res je, dragi moji," je dejal ded, "to je povest. Ko je bil takrat moj ded začel pripovedovati svojo povest, mu je bil obraz prečudno zmeden in mi smo razsajali okrog nje, kakor tudi vi zdajle sedite okoli mene."

"Povej, dedek, ali bo ta povest zaresna?" ga je prekinil najmlajši. "Človek bi skoraj dejal, da se prav potrudi, da bi podali isti prizor, kakršnen je bil takrat, zakaj, tudi jaz sem bil isto vprašan deda." je dejal starček.

"A moj ded mi je odgovoril: 'Da, to je resnična povest in je še bolj resnična, kot vam jo morem povedati. To je — kako bi dejal — jako resnična zgodba.'"

A jaz sem tiščal vanj in sem vprašal: "Ali je to, kar nam boš povedal resnica?"

In tedaj se je na obrazu mojega starega očeta pojavila prečudna zmedenost, ki sem vam jo tudi omenil. Spričo te zmedenosti na dedovem obrazu sem se kar zgrozil, da sem bil še tako majhen. In čeprav ni bilo odgovora na moje vprašanje, si le nisem upal ponoviti ga.

Moj ded pa mi je začel tako pripovedovati:

Bilo je v davnih časih. V deželi je bila kar množica beračev, kakor je pač v sleherni deželi tako. Toda med njimi je bil eden, kateremu so dejali kar samo: berač. Ničesar ni imel in je bil vsega potreben.

"Oče, kaj vam je? Nekaj vam ni prav. Pravkar je bil moj pogled uprt na vaše sive lase, pa sem se pri tem tako nečesa ustrašila in sem tak strah občutila samo še dvakrat v življenju: zdalec ob občutim v tretje."

"Ljubi moji otroci," je začel ded, "tu imate podprtnik svetih Treh kraljev pred seboj in vendar ste pozabili na delež za Boga. — Nekdaj, ko sem bil še majhen, so na večere prav tako prinesli podprtnik na mizo, a preden so ga začeli jesti, so odrezali že prej drobecni kos stran, in najmlajši otrok v družini, tisti, ki je bil še neoma-deževan in nedolžen, je stopil na hišni prag in je zaklical: 'Delež za Boga, delež za Boga!'" In prvi siromak, ki je prišel nato po poti, je vzel tisti kos podprtника, njemu je bil namenjen."

Nato šele, ko je podprtника doletela taka čest, da ga je okusil jezik reveža, ga je začela jesti tudi družina in vsi so bili jako veseli, zakaj Bog je bil prejel svoj delež.

Dandanašnji pa ni nobenega pravega veselja več na svetu, ker so ljudje pozabili na delež za Boga.

Pri tej priliki, dragi moji otroci, vam bom povedal povest, ki jo je nekaj poyedal moj ded, ko smo v januarju na takle dan, kakršnen je danes, sedeli za mizo in so tudi vi pozabili na delež za Boga. Odtlej je minilo že mnogo let, zakaj jaz sem bil v teh letih, v katerih ste zdaj vi, moji ljubi vnuki. Tedaj sem bil jaz najmlajši v družini, a zdaj sem najstarejši. Nemara da bo nekoč prišel dan, ko bo najmlajši od vas potem najstarejši od nove družine, in takrat se bo tudi on spominjal mene in tega dne, kakor se jaz nocoj spominjam svojega deda."

"O," so vzkliknili otroci, ki so bili koj potolaženi in so se veselili, da bo podprtnik zado-

bil nek skrivnostni čar, čar, "povestica, povestica!" "Res je, dragi moji," je dejal ded, "to je povest. Ko je bil takrat moj ded začel pripovedovati svojo povest, mu je bil obraz prečudno zmeden in mi smo razsajali okrog nje, kakor tudi vi zdajle sedite okoli mene."

"Povej, dedek, ali bo ta povest zaresna?" ga je prekinil najmlajši. "Človek bi skoraj dejal, da se prav potrudi, da bi podali isti prizor, kakršnen je bil takrat, zakaj, tudi jaz sem bil isto vprašan deda." je dejal starček.

"A moj ded mi je odgovoril: 'Da, to je resnična povest in je še bolj resnična, kot vam jo morem povedati. To je — kako bi dejal — jako resnična zgodba.'"

A jaz sem tiščal vanj in sem vprašal: "Ali je to, kar nam boš povedal resnica?"

In tedaj se je na obrazu mojega starega očeta pojavila prečudna zmedenost, ki sem vam jo tudi omenil. Spričo te zmedenosti na dedovem obrazu sem se kar zgrozil, da sem bil še tako majhen. In čeprav ni bilo odgovora na moje vprašanje, si le nisem upal ponoviti ga.

Moj ded pa mi je začel tako pripovedovati:

Bilo je v davnih časih. V deželi je bila kar množica beračev, kakor je pač v sleherni deželi tako. Toda med njimi je bil eden, kateremu so dejali kar samo: berač. Ničesar ni imel in je bil vsega potreben.

"Oče, kaj vam je? Nekaj vam ni prav. Pravkar je bil moj pogled uprt na vaše sive lase, pa sem se pri tem tako nečesa ustrašila in sem tak strah občutila samo še dvakrat v življenju: zdalec ob občutim v tretje."

"Ljubi moji otroci," je začel ded, "tu imate podprtnik svetih Treh kraljev pred seboj in vendar ste pozabili na delež za Boga. — Nekdaj, ko sem bil še majhen, so na večere prav tako prinesli podprtnik na mizo, a preden so ga začeli jesti, so odrezali že prej drobecni kos stran, in najmlajši otrok v družini, tisti, ki je bil še neoma-deževan in nedolžen, je stopil na hišni prag in je zaklical: 'Delež za Boga, delež za Boga!'" In prvi siromak, ki je prišel nato po poti, je vzel tisti kos podprtника, njemu je bil namenjen."

Nato šele, ko je podprtника doletela taka čest, da ga je okusil jezik reveža, ga je začela jesti tudi družina in vsi so bili jako veseli, zakaj Bog je bil prejel svoj delež.

Dandanašnji pa ni nobenega pravega veselja več na svetu, ker so ljudje pozabili na delež za Boga.

Pri tej priliki, dragi moji otroci, vam bom povedal povest, ki jo je nekaj poyedal moj ded, ko smo v januarju na takle dan, kakršnen je danes, sedeli za mizo in so tudi vi pozabili na delež za Boga. Odtlej je minilo že mnogo let, zakaj jaz sem bil v teh letih, v katerih ste zdaj vi, moji ljubi vnuki. Tedaj sem bil jaz najmlajši v družini, a zdaj sem najstarejši. Nemara da bo nekoč prišel dan, ko bo najmlajši od vas potem najstarejši od nove družine, in takrat se bo tudi on spominjal mene in tega dne, kakor se jaz nocoj spominjam svojega deda."

"O," so vzkliknili otroci, ki so bili koj potolaženi in so se veselili, da bo podprtnik zado-

PESMARICA

"Glasbene Maticice"

Uredil dr. Josip Čerin

Stane samo \$2.—

To je najboljša zbirka slovenskih pesmi za moški zbor. Pesmarica vsebuje 103 pesmi. — Dobite jo v Knjižarni Slovenie Publishing Co., 216 W. 18th Street, New York, N. Y.

Ves podprtnik so bili pojedli samo majhen kos ga je bilo na mizi.

Najmlajši otrok se je bil namreč tako poglobil v dedovo povest, da je pozabil pojesti ga in stopil je pred hišo in ga oddal tresočih se rok.

NASVET ZA REVMAATIZEM.

Ko pošiljam denar za Vodnikovo knjigo, želim uredništvu veselo novo leto 1940 ter listu mnogo napredka in še mnogo let.

Tudi za Petra Zgago imam majhen nasvet. Pri meni se je zgasil nek Anglež, ki je star 76 let in pri sebi vedno nosi divji konstanj, češ, da je najboljše zdravilo proti revmatizmu. Zgaji tedaj pripravim, da si nabavi kaj divjega konstanja, pa bo ravno tako živahen in poskočen kot je 76 let stari Anglež.

Peter Švegel, Bloomville, N. Y.

NA ODDIHU V FLORIDI.

Čestno uredništvo "Glasa Naroda": — Naznanjam vam, da se nahajam v Floridi s svojo ženo in mojim bratom ter njegovo ženo.

Tu je zelo prijazen kraj in je lopo gorko. Zemlja pa ni posebno dobra, ker je peščena in niti trava ne raste. Ako hoče kdo okoli svoje hiše imeti kaj zemlje, jo mora od drugod pripeljati in zasejati. Drugo tukaj ne raste kot pomaranče in limone ter grape fruit. Letos je posebno mnogo pomaranč. Češnje pa so drugačne kot pri nas v državi New York. Krompir in koruza tukaj sploh ne raste.

Ceste so lepe in ravne, ker je pokrajina vsa v ravnini. Od Little Falls, N. Y. smo se vozili 4 dni in kara je pokazala, da smo prevozili 1200 milj.

Prosimo vas, pošljite mi list tu-sem, ker mi je dolgočasno. Priloženo vam pošiljam ček za \$3.00, ker mi bo naročnina potekla 30. t. m.

Temu potom pozdravljam svoje sinove in njih žene in otroke, kakor tudi svoje svake in svakinje v Kanadi in vsem želim srečno in veselo novo leto, "Glasu Naroda" pa dosti novih naročnikov.

John Schwansnik, Lake Como, Fla.

SLOVENEK DOBIL PRIZNANJE.

Trgovska zbornica v Biwabiku, Minn., ki pospešuje olepšavo vrtov (Garden Club) je nagradila slovensko družino Mr. in Mrs. John Zalar z drugo nagrado, kot drugi najlepše božično opremljen in okrašen dom. Tu imajo namreč navado, da za vsak božič okrasijo svoje domove. Par najlepših dobi zato vsako leto priznanje in primerno nagrado. Prvo je dobila družina Mr. in Mrs. Edward Eno, drugo priznanje in nagrado pa slovenska družina Zalarjeva.

ROJAK DOBIL NAGRADO.

Rojak Frank Kocjan na Ely, Minn., je zadnje dni pred sodiščem iztožil \$1372 odškodnino za telesne poškodbe, ki jih je dobil pri avtomobilski nesreči v zadnjem avgustu. Tožil je dr. Swansona, ki ga je povozil za \$10.000, toda parota mu je priznala prej omenjeno vsoto. Sodniška obravnava se je vršila pred distriktnim sodiščem v Virginia, Minn.